

վանքի, որը բերել է օրհնութիւնները նոյն թիւի նուիրական վայրերից և բարեւներ մեր Պարսկահայ հայրենակիցներին:

Քաղաքիս Հայ Հասարակութիւնը ողջունում է Ձեզ իրրե մեր Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբանութեան ականաւոր եւ հայ հոգեւորականութեան լուսատու աստղերից մէկի, որը իւր քառասունամեայ բեղմնաւոր և օգտակար գործունէութեամբ ամենապատուաւոր տեղ է գրաւել մեր ազգի նորագոյն պատմութեան մէջ:

Դարձեալ մողթիւով Ձեզ բարի դալուստ, յոյս ունինք Ձեր այցելութիւնը մեր քաղաքը կը լինի ըստ ամենայն հաճելի եւ իշխատակիւ:

Համբուրելով Ձեր օձեալ Աջը, աղաչում ենք Արարչից երկարելու Ձեր թան-

կազին կեանքի թիւը պարգեւելու Ձեզ առողջութիւն, ոյժ և եռանդ՝ զեռ երկար տարիներ շարունակելու Ձեր նուիրական առաքելութիւնն և իրադործելու Ձեր վսեմ ծրագրերնիր հայրենի աշխարհի և եկեղեցւոյ բարգաւաճման և պայծառութեան համար:

Խորին ակնածութեամբ պատիւ ունիմ

Մնալ

Ձեր Բարձր Արքայնութեան
ամենախոնարհ ծառայ

ՀԱՅՐԱՊԵՏ ՅԱԿՈԲԵԱՆ,

Նախագահ Տեղաբան Ազգային Վարչութեան

Սուրբաշայ, Ջափա
3 Ապրիլ 1928

ՆՁԽԱՐՔ ՆԱԽՆԵԱՅ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ա. Ե. ՓՐԵՄԻ Ա. ՍՈՒՐԻՈՅ

ՎԵՇՏԱՍԱՆ ԱՍԱՑՈՒԱԾՔ ՎԱՍՆ ՆԿՈՄԻԴԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ

(Շարունակութիւն)

Չամենայն սուղ տեսանէ անդ: Յաճախեն առաջի տեսողաց պէսպէս ողորմ տեսիլք: Եթէ առաջին սղոյն յաղթէ, յերկրորդէ՝ անտի պարտի: Եւ եթէ յերկրորդէ՝ անտի փախչի, յերրորդէ՝ անտի ոչ գերծանի: Պատեն զնա բիւր սուղք, ծնուցանեն ի նմա բիւր ողորմա: Քանի՛ իցէ զաւրութիւն ական, մարտնչել ըննդդէմ արտասուաց, ի մէջ հասակաց պէսպէս չափոց եւ ազգի ազգի զիականց: Քանի՛ արկ սանձս ի գոթս արդեւուլ զնոսա ի լալոյ, եթէ ծերքն ոչ լացուցանեն, մահ անմեղացն չարչարէ՛ զքեզ: Որպէս ցանկալի են կեանք նոցա, ողորմ են մահք նոցա: Եթէ մահ ուղիղ դառն է իրրե պատուով մեծարի, քանի՛ եւս դառն է սուղ որ հեղձեալ են յամենայն կողմանց: Մեծ է քան զտեղի այն սուղն մեծ որ է⁽¹⁾ ի նմա: Չիք անդ միթիթարութիւն որ քննէ զարտասուս յաչաց: Դառն է մահ աղայոց, սաստիկ է սուղ երիտասարդաց: Մեր որոյ չէ խիստ

սուղ իւրեանց, յոյժ ողորմք են զի հեղձեալք են: Եւ եթէ թողցես զմարդիկ այն, և զարձցիս առ շինուածս, ողորմ մեռելոց նմանն, իրրե զմեռեալս անկեալ ըզմեռելովք: Եւ եթէ նայեսցիս ի քաղաքն, նման է ամենեւին թռչնոց, որ նստէր ի վերայ ձագուց եւ հեղձուցին զնա եւ զըսիրելիս իւր: Ո՞ր առնոյր տայր նմա զերեւմիայ, որ ողորոյն զգուստր Սիոնի: Որդին Բեղկեայ պիտոյ էր նմա պատմել ըզնմանէ ողորմք իւրովք: Ողորմ ձայնիւք յաւդեաց, արա՛ր ողբս դառնութեան: Իհրան որ քաղցրացաւ սուրբ հոգւովն, դառնութիւն արբուցանէ ձայնիւ: Ի մեղսնոցա, քաղցրութիւնն ի դառնութիւն դարձեալ լինէր: Մարգարէք բղխմունք քաղցրութեան, դառնութիւն արբուցանելին ի բարկութեան: Դառնացաւ բղխումն Երեմիայի, զի դառնացաւ որթն քաղցր: Ինքն իսկ ասաց, թէ զիս՞րդ դառնացաւ որթդ քաղցրութեան⁽¹⁾: Եւ քաղաք որ կործա-

(1) Է յուեղումս արագըչին:

(1) Հմմտ. երեմ. Բ. 21:

նեցաւ, դառնացաւ եւ դառնացոյց զբաւ-
զումս: Եղեկիւէ՛լ պիտոյ էր նմա, որոյ
քաղցր էին յոյժ նուազք իւր: Քնար քաղ-
ցըր համարեցան զնա, որդիք ազգին վասն
ձայնի նորա: Յաւեանց որդիք եւ առական ի
վերայ արծուեաց եւ առեւծուց, թագաւ-
որք ազգին որ պարտեցան ի թագաւորաց
որ չուրջ զընդաւ: Առեւծունք պարտե-
ցան ի Բարեկացեաց եւ յնգիպտացեաց, Ող-
բացաւ զԾուր պսակեալ որ անպատկեցաւ
ի բնակաց: Քանի՛ եւս լայր գմայրն որ
հեղձաւ սիրեկեալք⁽¹⁾ իւրովք: Եթէ՛ զըն-
ապեալսն այնպէս ելաց, քանի՛ եւս ա-
ռաւել զցածուն այն: Ի Ծուր էր լիտու-
թիւն ազտեղի, եւ ի նմա որբութիւն
ձանր: Դատերք Ծուրայ պոռնիկք էին, եւ
նորայն ո՛չ ամուսնացան: Ի մէջ Ծուրայ
ազտեղութիւն, եւ ի մէջ նորա կուտու-
թիւն: Ի Ծուր կուտալաշտութիւն բնակեալ
էր, եւ ի նոսա եկեղեցի՝ սրբութեանն:
Եթէ՛ զէքթեալն ողբացաւ, քանի՛ եւս ըզ-
մայրն ցածնոց: Նա պատմեաց զսուսերէ,
եւ կոտորէ զարդարս եւ զմեղաւորս: Ինքն
խակ ուսերն եւ եկեր զսուրբս եւ զպիղծս:
Պիտոյ էր նմա Դաւիթ որ ողբաց զճաւուղ
եւ զՅովնաթան: Եւ անդ նոյն ինքն սու-
սեր էր, որ կոտորեաց զբարիս եւ զչարս:
Յովնաթան լի սիրով մեռաւ ընդ նաւազի-
հալածչի: Ստացաւ⁽²⁾ Դաւիթ սէր յստակ,
եւ ընդ սիրոյ ան ձայն քաղցր: Յոգէր
սէր եւ լալումն իւր: Քաղցր ձայն եւ ու-
ղբո՛ր որ իւր: Սուգ զսէր յորդէր: Եր-
կոքին զձայնն զրդէին: Վասն սոցին այ-
սոցիկ եւ ի ձեռն սոցունց ողբայր որդին
Յեսսեայ: Լալր զնա որպէս ելաց զԱրե-
սաղովմ: Եթէ՛ զապստամբն ելաց, քանի՛
եւս լայր գերիպաղաւ: Եթէ՛ զԱրեւնեւր
ներեաց ելաց, քանի՛ եւս ողբայր զպար-
կեշտան: Եթէ՛ զսպանեալն ելաց, քանի՛
եւս լայր զհեղձեալն: Եթէ՛ զըթագեալսն
ողբացաւ, քանի՛ եւս առաւել զքարկո-
ծեալսն: Ո՛ տայր մաւտ զվաղովմովն, զի
յառական իւր հանէ՛ր զճառս նորա: Դա-
նիէ՛լ պիտոյ էր նմա, զի խորգով լացցէ⁽³⁾
զնա: զՅակովր ո՛ տայր մաւտ առ նմա,
զի նա գիտէր հեծել ընդ նորա: Այս մար-

գարէք որք ունէին նուազս եւ ձայնս ու-
ղբոմ, ողբացի՛ն զքաղաքս կործանեալս,
ողբացի՛ն զքաղաքս քանդեալս: Երեւելի
քաղաքք որ անկան եւ բարեշէնք որ կոր-
ծանեցան վայելէր զի լացցեն՝ զնա: Զի
լստ կարեաց նորա, եւ լալի՛ք իւր: Այս-
պիսի աւագայնեայ արէն էր լալ՝ զըն-
կումն նորա մեծ:

Զսիր ներսիս գերաւստ աճան եւ
սիւղերսկան վարդապետ յիշխարի ի Քրիս-
տո Յիսուս, եւ զվաղուցեալս Յովնան, եւ
աղայն:

ԻՆՆԵՐՈՐԴ. ՎԱՍՆ ՆԻՊՈՄԻԿԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻ ԵՒ ՎԱՍՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ

Մի լինիք՝ ապաստան յայտ, թէ եղ-
եալ է աւրհաս մարդոյ: Քանզի յայտ խոր-
հրդոց⁽¹⁾, ծուլութիւն ծնանի մեղ: Աւրհաս
միշտ առ զուրս կայ: Հրամանն որ ամե-
նայնի իշխէ, նոյն հրաման յանկարծակի
ա՛ռ զոգիտ ըսգմաց: Յապահով էին իբրեւ
զմեղ, եւ եհաս ժամանակաց՝ նոցա տաղ-
նաց: Մեռան վաստակաւորք եւ ժրագը-
լութք, մի մի ի զործ իւր: Մեռաւ զարբին
մինչդեռ կայր առ բովս, որ լի՛ է խորհր-
դովք: Ի մէջ բովոց իբրեւ ի մարտի մար-
տնչին հուր եւ երկաթ: Հուր որ յաղթէ
խստութեան, ի ջրոյ յաղթեալ լինի: Յաղթէ
նա խստութեան, եւ յաղթէ՛ նմա կակղու-
թիւն: Մարտնչին բնութիւնք ի հուր, մի
յընկերէ⁽²⁾ իւրմէ պարտի: Պարտին ամե-
նեքին ի մարդոյ, մարդ պարտի ի մահ-
ուանէ: Ի վախճանի յաղթէ յաղթութիւն,
զի նմա՛ վայել է պսակումն: Մեռաւ հիւսն
մինչդեռ բեւեռէր, անգէն ի յաւելին իւ-
րում լուծաւ: Ի կազմելուն նորա, առցուք
աւրինակ զյարութեան նորա: Զի թէ⁽³⁾
նա ուսաւ յաւել եւ բեւեռել, կազմել եւ
յարինել, քանի՛ եւս կարիցէ աէր նորա
յաւել զանդամս իբրեւ զարարիչ: Այն որ
եւ զայս մարդկան, քանի՛ եւս մեծ իցէ
քան զպարզեւն իւր: Մեռաւ արուեստա-
ղէտ ի վերայ հանգերձից, մինչդեռ կցէր

(1) Երկրորդ և յաւելեալ ի վերայ տղիցն ի ձեռն
ուղղչիցն:

(2) Օր. ունէր՝ ստացաւ, յոր յաւելու ուղղչիցն և:

(3) Օր. զեւալ ունէր լացէ յեջս ուղղեալ:

(1) Օր. վրիպակաւ ունի՝ խորհոց, յորոյ վերայ
ղեկ ուղղիչն՝ հր:

(2) Օր. գրէ՝ յնկերէ:

(3) Բէ յաւելուած ուղղչին ի վերայ տղիցն:

զըպատուածս⁽¹⁾։ Կածկեալ է միսթար ի գործ իւր, զի խորհուրդ յարութեան ի գործ նորա։ Զի թէ արուեստագէտ կարաց միարանել զձեռածս⁽²⁾ բաժանելու, քանի՞ եւս կարող իցէ կենդանու միարանել ըզչունչ եւ զմարմին։ Նկարեալ են ծածուկ խորհրդով, ի զս'րծ մեր մասն յարութեան։ Եւ առաքեալ ի սերմանէ՝ յաշկեաց առակ զյարութեան։ Բայց ոչ տա(յ) թոյլ մոտութիւն առանել զխորհուրդս որ առաջիկան, զի առ զմեզ ի խորհրդոցն, եւ մարեաց առ ստացուածն հակառակ մեղաց։ Բարբառ քարոզէ զյարութիւն, զի զիտէ թէ երկեցոյցանէ բարբառ դատաստանի եւ արդարացոյցանէ։ Գիտէ զարձեալ եթէ յորդորէ զմեզ խոստումն այն եւ միութեացոյցանէ։ Վասն այնր'սերմանէ ի մեզ չարն յուսահատութիւն յարութեան։ Զի մի խոստումմերն արդարացուք, եւ մի ի դատաստանէն սարսեցուք։ Արձակեցէք առէ զբերանս ձեր, ճարակեցայք զճարակ մինչ կենդանի էք։ Դարձցուք ի ճառն մեր առաջին, զի ի ճառէ ի ճառ փոխեցաք։ Առ սակաւ սակաւ հեռացաք, արագ արագ մուտեցո՛ւք։ Զի բարկութիւն այն արագ արագ ստատկեաց։ Մեռաւ նկարիչ մինչդեռ նկարէր, ի վերայ կազմածին իւրոյ եղծաւ։ Մինչ զարդարէր զնկարս, ապա՝ կաննաւ մահ զնկարս նորա։ Արուեստ նորա հայելի է, նկարեալ ի նմա խորհուրդ յարութեան։ Զի եթէ նա յերանդոց նկարեաց պատկեր որ ոչ էր, քանի՞ եւս զիւրին է ամենահաստին⁽³⁾ ի հոգոյ եւ ի փռչոյ նկարել զպատկերսն որ եղծան։ Երանկք⁽⁴⁾ դուզնաքեայք, լինին նկա՛րք ի ձեռաց մարդկութենէ, քանի՞ եւս զիւրին է Աստուծոյ նորոգել զվեղն որ մահացաւ։ Եթէ նկարիչ նկարէ նոր, քանի՞ եւս նորոգէ նա զհին այն։ Ուր մահկանացուն առնէ զայսոսիկ, քանի՞ եւս արասցէ Ամենակեցոյցն։ Մահկանացու քան զի մահկանացու է, ո՛չ նկարէ պատկեր կենդանի։ Զի եթէ պատկեր կենդանի նկարէր, ինքն

իսկ զլսողին ո՛չ մեռանէր։ Աստուած իբրեւ զամենակեցոյց զո՛ր պատկեր եւ նրկարէ, կենդանի է։ Յրաութիւն ոչ է⁽¹⁾ կարող ծնուցանել զեռուն կենդանի, զի նմանութիւն է մարդկութեան որ ոչ կարէ կեցուցանել ինչ։ Զերմութիւն արինակ է ամենակեցոյց զաշուութեան այն։ Թէպէտ եւ յոյժ նմանէ հեռի է, զի տկա՛ր է քան զհաստիչն իւր։ Զեռուցանէ արեւ զջուր, եւ բոխէ՛ զեռուն կենդանի։ Ոչ յորժամ հպի ամենակեցոյցն առ ինչ յայնժամ կենդանի առնէ, ահնարկել կենդանի կամիւոյ նորա կեցուցանէ՝ զմեռեալս յանկարծ։ Ունի զերկոսին կամե՛լ նորա։ Իշխան է մահու եւ կենաց։ Եթէ հպիւ նորա կեցուցանէ, ո՛չ կեցուցանէր կամե՛լ այն։ Զի զոր ինչ ունէր ի բնի իւրում, ի ձեռն հպիւոյն սպասէր զնա։ Եթէ ոչ է կարող⁽²⁾ կամե՛լ նորա, զիս'րդ սպանանէ կամ կեցուցանէ։ Կարող է ունել զերկոսին, զի ո՛չ զմի եւեթ ունի։ Լինի մեղ լուսին վրկայ, զի ո՛չ ունի զխաւար եւ զբոյս։ Ոչ կարէ ունել զերկոսին, զի զմի եւեթ ունի բնութեամբ։ Լոյս կապեալ բնութեամբ որ ո՛չ իշխէ կամաց իւրոց, չբոյ բնութիւն իւր ջերմ է, ո՛չ է կարող հովացուցանել ինչ։ Զերմութիւն է բնութեան, որ զըրկեալ է յազատութենէ։ Ո՛չ կարէ եւ⁽³⁾ քաղցրութիւն զառնացուցանել զըրբուն կերակրողաց իւրոց։ Բեւեռեալ է համ իւր ի բնութեան իւրում, զի ոչ է⁽⁴⁾ արձակ իշխանութիւն իւր։ Իսկ հաստիչ այն ո՛չ աշաղէս։ Ամենայն ինչ է կամե՛լն նորա։ Զի հաստատեաց եւ կացոյց կամե՛լն նորա զամենայն ինչ յոչնչէ։ Ստացեալ ունի զամենայն ինչ, զի մեկին են նմա ամենայն ինչ։ Ո՛չ բաւանդակին թիւք մի աւուր կամեւոյն նորա։ Ո՛չ բաւանդակին ճաշակք նորա, իբր ոչ ճաշակի բնութեամբ իւրով։ Այս է ճաշակ իւր առ զիտունս, զի զիտացեն զնա թէ ամենայնի իշխէ։ Տաւ զանձու է նա ճաշակոց, կարկառու զքաղցր եւ զզառն։ Դռուն[յ] եւ զառնացուցանէ զքաղցրութիւն, եւ քաղցրացոյցանէ՝ զզառնութիւն։ Զիք անդ բնութիւն կապեալ, զի չիք որ բռնադատէ զկամս նորա։ Զըկապեալ բնու-

(1) Բառս պատուած=պատառուած չիք ի բառգիրս, սակայն հաւանական կարծեօր՝ է լոկ վրիպակ գրչի։

(2) Պակտէ ի բառգիրս։

(3) Ի բառգիրս չիք։ հաւանականութեամբ վրիպակ գրչի = ամենահաստիչն։

(4) Աշաղէս յօրինակին։

(1) Յաւելուած ուղղչին ի վերայ տողին։

(2) Ուղղչին յաւելու ա ի վերայ տողին։

(3) Յաւելուած ուղղչին ի վերայ տողին։

թիւն նա՛ր բնեւեակայ: Զարձակ բնութիւն,
նա՛ր թողացոյց: Կապեալ զարձակ բնու-
թիւն որ փասեցաւ ի լուծութեան իւրում:
Կին այն կին արդարոյ, լոյծ եւ իշխան էին
կամք իւր, արար զնա ազարձան, բնու-
թիւն կապեալ արար զնա, զի եղիցի եր-
կնչեմ(¹) ազատութիւն մեր, զի մի կա-
պեցէ զնա որ արձակն արար ելոյծ եւ
զբնութիւն կապեալ: Եղև պատգամն աւժ
եւ խաղաց, զի կապեալ բնութեանքն զոր
ելոյծ, երկեցուցէ՛ զմիտս արձակս: Բայց
այլք եւս ի միջի, ահա շփոթեալք են եւ
բազումք: Քաղցրացոյց զշուրս զառիւնս, եւ
ելոյծ եւ փոխեալ զգառնութիւնս ի գառ-
նանայն(²) եւ ի քաղցրանայն զնոսին եւ
զնոյն ջուրս փոփոխեաց: Զին ակնարկեաց
եւ եղին զառիւնք, եւ ակնարկեաց եւ ն-
զին քաղցրանք: Եւ ոչ ակնարկելով պա-
տի, զի կամելով առնէ դամնայն: Քաղց-
րացոյց զգառնութիւնն, զի ուսցի ժողո-
վուրդն դառն, թէ զաւրութիւնն որ յաղ-
թեաց բնութեանց քարկացուցանէին կամց
իւրեանց: Զարութիւն որ բռնագատէ դը-
բնութիւնս, ողորկաց յանապատին զա-
զատութիւնս, Ընդէ՛ր ոչ քաղցրացոյց բնու-
թիւն իւր զգառնութիւն ազատութեան:
Ոչ շփոթեաց զյարմարութեան զիտակ այն
որոշմանց: Այլ բնութիւնս եցոյց զբնու-
թիւնս, եւ առ ազատութիւնս զխոստ-
մանս պարզելի: Զբնութեան քանզի ազատ
է, խոստմամբք ողորկէ: Զբնութիւն իւր-
եւս զմոռալ վարէր զնա բռնութեամբ:
Եւ եթէ կամք մեր, իւրովին ոչ արդարա-
նայ, զատարկ է: Զի զբնեւէ է ի շահէ,
որ զիսէ յազատութեանէ իւրմէ ի նմա, զի
մի կարծեսցուք զկարգէն թէ ոչ կարէ
տալ զազատութիւն: Ետ խոստումն զթու-
թեամբ իւրով, զի ցուցցուք մեք զբնութեան
մեր: Ընդատուցանէ զմեզ եւ բռնութեամբ,
զի թաքոյց զոյժ իւր ազատութիւն մեր:
Գայ բարկութիւն յանդիմանէ զնա, ցու-
ցանէ՛ զոյժն որ ծածկեալն է ի նմա: Եթէ
կայ գաւազան ի վերայ գլխոյ, ժողով՛ մը-
րութեամբ զարմոխ իւր: Գործամ բախէ
բարկութիւն զզբնութեան նորա, երեւի՛ ոյժ
իւր աւաքնութեամբ:

Հապարակեաց

Յ. Յ. Մ.

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԷՆ

ՎԱՐԴԱՎԱՌ

Վարդավառ Ս. Յակոբի մէջ մասնաւոր նա-
ղիութեամբ կը տօնախմբուի. որովհետեւ աւան-
դօրէն այնպէս ընդունուած է թէ Տեառնեղբայր
Յակոբոս Առաքեալ, որ առաջին եպիսկոպոսն է
նրաւագէմի եւ միանգամայն պաշտպանը Ս. Ա-
թոռի, իր առաջին պատարագը մատուցած ըլ-
լայ Պայծառակերպութեան տօնին: Այս պատճա-
ռով, նարայն երեկոյ, կիրակման Ժամերգութե-
նէն ետքը, նախատօնակ ալ կը կատարուի եւ
Քրիստոս Աստուած մեր ժողովանքին մէջ յատ-
կապէս կը յիշատակուի Տեառնեղբոր անունը:
Այս աւանդութեան յիշատակին, երեսուցէմի
մէջ Վարդավառն տօնին նանդիսպատն ու պա-
տարագիշն է Սրբոց Յակոբեանց Աթոռն Ամին.
եւ Ս. Գահակալը: Այս պատարագի յիշատակին է
նաեւ որ կիրակի առաւել կը հաղորդուին ժա-
ռանգաւորաց Վարժաբանին բոլոր ուսանողները:

Թէ՛ միարանութեան եւ թէ՛ ժողովուրդին
համար անխառն հրճուանքի պարագայ մըն էր
որ ն. Ամին. Սրբազնութիւնը, Տ. եղիշէ Արք-
եպս. Դուբան, երկու տարիէ ի վեր, իր հի-
ւանդութեան հետեւանքով կ'զգուշանար ծանր
յոգնութիւններէ, եւ այսօր, առաջին անգամ կը
կարողանար Ս. Պատարագ մատուցանել եւ մի-
անգամայն Տեառնեղբութեան կատարել երկու
արժանաւոր երկտասարդներու վրայ, աւելցնե-
լով Պայծառակերպութեան տօնին շուրջ իր օրհ-
նարեր հանդիսադրութեամբ: Այս յոգնութիւնը
նոյն տօնն առիթ մը եղաւ փորձելու ն. Ս. Սրբ-
բազնութեան վերահաստատուած ցանկալի
առողջութիւնը, եւ շատ ուրախ ենք որ այս բարդ
պայտամուտներու պատճառած պարտասուսեմե-
րու մէջէն արի եւ զուարթ հոգեով զուրս ելաւ
Ս. Պատրիարքը:

Հայ հեթանոսութեան յուշերէն մէկը, ի-
բարու վրայ ջուր սրսկելու արարողութիւնն ալ
մեացած է Ս. Յակոբի մէջ: Հայ ժողովուրդը՝
Ջրագառնի սիրուն բառով կը բացայայտէ Վար-
դավառ, եւ Վարդավառն անպատճառ իրարու
վրայ ջուր սրսկելու առիթ մը կը գտնեն Հայեր,
թէեւ այլեւս դրօսանքի եւ կատակի ձեւին տակ:
Բայց հոս, Ս. Յակոբի մէջ, Վարդավառի առ-
տուն, Անդաստանէն ետքը, Ս. Աթոռիս Լուսա-
բարապետը, վարդապետի մէջ ուսանիլ փունջ
մը թաթխելով կը ցօղէ եկեղեցականներու, ժա-
ռանգաւորներու եւ ժողովուրդեան վրայ, անուշտ
վերակենդանացներու համար ջուրն պէս կենսա-
կան, օրհնեալ տարրի մը մասին հինքուն կողմէ
պաշտամունքի հասած ըմբռնումը, ո՛րչափ ալ
նոյեան Ջրեղեղին աստուածաստատ մեկնու-
թիւնն ալ լծորդուած ըլլայ Ջրագառնի յիշա-
տակին:

(¹) Օր. ունէր՝ կնչել, զոր ուղղէ սրբազրին զը-
նելով եւ ի վերայ թափել:

(²) Օր. ունի վրիպանօք՝ ի դառնայն: